

Lag om djursjukdomar 18.1.1980/55

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

Allmänna stadganden.

1 §

För bekämpande och förebyggande av djursjukdomar skall iakttagas vad i denna lag stadgas.

Vid bekämpande av djursjukdomar som med lätthet sprider sig skall därtill iakttagas vad i lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig (488/60) är stadgat.

1 a § (5.6.1998/398)

Utöver vad som bestäms i 1 § skall denna lag också tillämpas på de krav som skall uppställas för den hygieniska kvaliteten på foder av animaliskt ursprung samt på tillsynen över iakttagandet av dem vid tillverkningen av foder, på Europeiska gemenskapens inre marknad vid införsel till och utförsel från Finland samt vid utförsel från Finland till länder utanför Europeiska gemenskapen. Vad som i denna lag bestäms om åtgärder för bekämpande, förebyggande och förhindrande av spridning av djursjukdomar och om utredning av sjukdomsläget samt om bestämmelser som skall utfärdas med stöd av lagen gäller också trygghandet av den hygieniska kvaliteten på foder av animaliskt ursprung. Vederbörande ministerium utfärdar närmare bestämmelser om samordningen av den kontroll av foder av animaliskt ursprung som skall utföras med stöd av denna lag och foderlagen (396/1998).

2 §

Med djursjukdom avses i denna lag sjukdom eller smitta, som direkt eller indirekt kan överföras från ett djur till ett annat eller till en människa.

Med djur avses i denna lag både djur och deras könsceller. (21.8.1992/809)

3 §

Djursjukdomarna indelas i enlighet med vad genom förordning närmare stadgas i djursjukdomar som med lätthet sprider sig, farliga djursjukdomar, djursjukdomar som skall övervakas samt övriga djursjukdomar.

Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning bestämmer vilka djursjukdomar, som med beaktande av deras art och verkningar skall anses såsom djursjukdomar som med lätthet sprider sig, såsom farliga djursjukdomar eller såsom djursjukdomar som skall övervakas.

4 §

Såsom misstänkt för att ha insjuknat i djursjukdom anses djur, om det befinnes visa symptom på sjukdomen eller om man av annan orsak kan sluta sig till att det smittats. Såsom insjuknat anses djur, hos vilket sjukdom konstaterats eller vilket på allmänt godtagbara veterinärmedicinska grunder kan konstateras vara smittat.

5 §

Den högsta ledningen av och tillsynen över verkställigheten av denna lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning.

De uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag handhas av länsstyrelsen och underställd denna närmast av länsveterinären inom länets område, av kommunal- och stadsveterinären inom hans tjänsteområde och av besiktningsveterinär vid slakteri. Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan också ålägga någon annan myndighet som lyder under jord- och skogsbruksministeriet och som förordnas av veterinär- och livsmedelsavdelningen uppgifter som ansluter sig till verkställandet av denna lag. (3.6.1994/424)

Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning kan förordna länsveterinär samt länsstyrelse kommunal- och stadsveterinär att även utanför sitt tjänsteområde handha viss uppgift som hör till denna lags verkställighet. Veterinäravdelningen kan ålägga även annan veterinär dylik uppgift.

Ovan i denna paragraf avsedda veterinärer och andra myndigheter som förordnats av veterinär- och livsmedelsavdelningen är skyldiga att i uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag följa anvisningar och föreskrifter som utfärdas av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning. (3.6.1994/424)

6 §

Envar veterinär som utövar veterinäryrket är skyldig att göra av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning föreskrivna anmälningar om förekomsten av djursjukdomar samt om sina åtgärder för förebyggande och bekämpande av dem.

7 §

Statens veterinärmedicinska anstalt leder fullgörandet av de undersökningsuppgifter som hör till verkställigheten av denna lag.

Ovan i 1 mom. nämnda uppgifter kan fullgöras även av andra anstalter. Dessa anstalter är härvid skyldiga att följa de anvisningar som utfärdas av statens veterinärmedicinska anstalt.

Åtgärder med anledning av konstaterad eller misstänkt djursjukdom.

8 §

Misstänker eller konstaterar en veterinär som anges i 5 § att ett djur lider av en djursjukdom som avses i 3 § 2 mom. eller en sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland, skall han vid behov undersöka djuret. Om det för konstaterande av en sjukdom, förhindrande av dess spridning eller för utrotning av den är nödvändigt, skall han enligt meddelade föreskrifter och anvisningar begränsa eller förbjuda överlåtelse av djuret och av animaliska produkter eller animaliskt avfall, sörja för att djuret och området isoleras, att föremål och varor som kommit i beröring med djuret desinficeras eller förstörs samt att djuret avlivas eller vidta andra behövliga åtgärder. (21.8.1992/809)

Misstänker eller konstaterar någon annan än en veterinär som anges i 1 mom. att ett djur lider av en sjukdom som avses i 3 § 2 mom. eller en sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland, skall han anmäla saken till en veterinär som anges i 5 § och, om det är

fråga om en djursjukdom som med lätthet sprider sig eller en farlig djursjukdom, utan dröjsmål vidta de åtgärder som behövs för att förhindra att sjukdomen sprider sig, till dess en veterinär som avses i 5 § har åtagit sig fallet. (21.8.1992/809)

3 mom. har upphävts genom L 809/1992. (21.8.1992/809)

Närmare bestämmelser angående i denna paragraf avsedda åtgärder utfärdas av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning.

9 §

Misstänker ett djurs ägare eller innehavare att djuret har dött eller insjuknat i en sjukdom som nämns i 3 § 2 mom. eller i en sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland, skall han om möjligt isolera djuret, anmäla saken till en veterinär som anges i 5 § samt på hans förordnande vidta åtgärder som behövs för att förhindra att sjukdomen sprider sig och för att utrota den. (21.8.1992/809)

Djurs ägare och innehavare skall lämna i 5 § avsedd veterinär de upplysningar som erfordras för klarläggande av sjukdomens ursprung, art och spridning samt bistå vid anskaffandet av erforderlig hjälparbetskraft. Likaså skall han vidtaga de åtgärder som med stöd av 8 § ålägges honom ävensom underkasta sig de åtgärder som veterinär vidtar med stöd av sagda paragraf.

10 § (21.8.1992/809)

Är det för förhindrande av spridningen av en djursjukdom som avses i 3 § 2 mom. eller en sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland nödvändigt, skall en veterinär som anges i 5 § informera om förekomsten av en dylik sjukdom och om säkerhetsåtgärder så som bestäms av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning.

Förebyggande av djursjukdomar och förhindrande av att djursjukdomar sprider sig samt utredning av sjukdomsläget (21.8.1992/809)

11 § (21.11.1997/1000)

11 § har upphävts genom L 1000/1997.

12 §

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan i syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget (3.6.1994/424)

1) bestämma att djur skall undersökas, vaccineras eller annars behandlas eller märkas för identifiering,

2) meddela föreskrifter om vad som skall iakttas i djurhållningen,

3) bestämma att ett djurs ägare eller innehavare är skyldig att föra förteckning över de djur som han äger eller innehar samt ge de myndigheter som nämns i 5 § sådana uppgifter som behövs för verkställigheten av denna lag och för tillsynen över att lagen följs,

4) bestämma att personer som deltar i handel med samt förmedling och transport av djur är skyldiga att föra förteckning över de djur som de transporterar, köper och överlåter samt att ge de myndigheter som anges i 5 § sådana uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av denna lag och för tillsynen över att lagen följs,

5) bestämma vad som skall iakttas i handel med och förmedling av djur samt vid ordnandet av sådan verksamhet,

6) meddela föreskrifter om vad som skall iakttas vid djurutställningar, djurtävlingar eller andra motsvarande tillställningar,

7) meddela föreskrifter om förvaring, hantering och användning av gödsel och urin av djur,

8) meddela föreskrifter om användning och desinficering av sådana personers utrustning och redskap som på grund av sitt arbete eller uppdrag besöker platser där djur hålls,

9) förbjuda eller inskränka besök på platser där djur hålls,

10) meddela föreskrifter om ordnandet av verksamheten vid mjölkförädlingsföretag, slakterier, köttbesiktningstationer, köttförädlingsfabriker, anläggningar för köttprodukter, anläggningar för kötthantering, foderkök och destruktionsanläggningar samt andra anläggningar som hanterar animaliska produkter eller animaliskt avfall,

11) förbjuda sådan användning av döda djur och delar av djur samt animaliskt avfall som innebär fara för spridning av djursjukdomar eller meddela föreskrifter om användningen av dessa,

12) förbjuda överlåtelse och användning av sådana matrester till djurfoder vilka är av animaliskt ursprung, eller meddela föreskrifter om överlåtelse och användning av dessa,

13) bestämma att djurhållningsenheter och andra motsvarande anläggningar som bedriver handel med och förmedling av djur samt anläggningar som hanterar animaliskt avfall skall vara godkända eller registrerade av veterinäravdelningen eller en myndighet som den utser samt föremål för regelbunden övervakning samt

14) meddela föreskrifter om godkännande, registrering samt ordnande av övervakning av sådana djurhållningsenheter och anläggningar som nämns i 13 punkten; samt (3.6.1994/424)

15) meddela föreskrifter om hur program för hälsokontroll av djur skall arrangeras och genomföras. (3.6.1994/424)

(21.8.1992/809)

Har i 1 mom. avsedda föreskrifter avsevärd ekonomisk eller eljest vittgående betydelse, skall innan de utfärdas vederbörande myndigheter och centralorganisationer höras. Härvid fattar jord- och skogsbruksministeriet beslut i ärendet.

12 a § (21.8.1992/809)

För verkställigheten av denna lag och tillsynen över att lagen följs har en veterinär som anges i 5 § rätt att få tillträde till de anläggningar som avses i denna lag och till de utrymmen där djur hålls samt att ta behövliga prov. (3.6.1994/424)

Djurets ägare och innehavare är skyldiga att bistå veterinären vid provtagningar samt att reservera ändamålsenliga djurbehandlingsutrymmen för provtagningen.

Vad 1 mom. stadgar om finska myndigheters rätt att få tillträde till anläggningar och utrymmen som skall inspekteras gäller även myndigheter som nämns i internationella avtal som är bindande för Finland. (3.6.1994/424)

13 § (21.8.1992/809)

Genom förordning kan stadgas om överlåtelse, transport, utförsel, införsel och transitering av djur, animaliska produkter, animaliskt avfall samt andra föremål och varor som eventuellt sprider djursjukdomar.

Genom förordning kan dessutom stadgas att jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan meddela föreskrifter om de omständigheter som avses i 1 mom. (3.6.1994/424)

Utan hinder av 1 och 2 mom. iakttas dock lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) i fråga om införselvillkoren samt gränskontrollförfarandet för djur samt andra i 1 mom. avsedda föremål och varor som importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen. För Norges, Liechtensteins och Islands del ställs kraven i fråga likväl med stöd av denna lag i den omfattning som förutsätts i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. (16.7.1999/804)

13 a § (3.6.1994/424)

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning eller länsstyrelsen kan på importörens bekostnad bestämma att sådana åtgärder skall vidtas som importören enligt lag eller förordning skall vidta i fråga om produkter som underkänts vid importinspektion och som importören försummat att vidta. Beslut om tvångsutförande skall utan hinder av att ändring sökts iakttas, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat. Beträffande tvångsutförande iakttas i övrigt viteslagen (1113/90) i tillämpliga delar.

14 §

Karantän som erfordras vid verkställigheten av denna lag skall vara godkänd av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning. Veterinäravdelningen kan, då orsak därtill yppar sig, återkalla godkännandet.

Kostnader och ersättningar.

15 §

Av statens medel betalas, enligt vad som närmare stadgas genom förordning, resekostnader och arvoden för veterinärer eller andra, som på förordnande av en myndighet fullgjort uppgifter som faller inom området för verkställigheten av denna lag, samt övriga kostnader som användningen av egna redskap och förnödenheter föranleder. (3.6.1994/424)

Av statens medel bestrides kostnaderna för isolering och bevakning av område, om vilken myndighet förordnat.

Utan hinder av 1 mom. skall ägaren eller innehavaren av ett djur eller en vara dock till den som utför en inspektion eller vidtar en åtgärd betala ersättning för en inspektion eller en åtgärd som föranleds av import, export eller transport av djur eller vara eller av ett frivilligt program för hälsokontroll av djur. Ägaren eller innehavaren av ett djur skall dessutom till den som utför en inspektion eller vidtar en åtgärd betala ersättning för en inspektion eller åtgärd som föranleds av ett obligatoriskt program för hälsokontroll av klövdjur i hägn. I fråga om övriga obligatoriska program för hälsokontroll skall ägaren eller innehavaren betala en sådan ersättning som avses ovan till den som utför en inspektion eller vidtar en åtgärd, när detta förutsätts i ett internationellt avtal som är bindande för Finland. Jord- och skogsbruksministeriet bestämmer närmare storleken på den ersättning som skall betalas och följer härvid i tillämpliga delar vad som i det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalets veterinärtaxa bestäms om den ersättning som skall betalas för motsvarande inspektioner och åtgärder, om inte något annat förutsätts i ett internationellt avtal som är bindande för Finland. (30.5.1997/491)

Om avgifter för veterinär gränskontroll stadgas dock, utan hinder av 1–3 mom., i lagen om veterinär gränskontroll. (20.12.1996/1193)

Utöver vad som bestäms i 3 mom. skall anläggningar där animaliskt avfall behandlas och djurfoder eller foderråvaror tillverkas betala en avgift till staten för sådan tillsyn enligt denna lag som med stöd av 5 § 2 mom. har ålagts någon annan myndighet än läns-, kommunal- eller besiktningsveterinär. Avgiften skall fastställas i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller internationella avtal som är bindande för Finland. (5.11.1999/1000)

16 §

Av statens medel bestrides de av bekämpande av sjukdom föranledda kostnaderna för isolering av djur samt för nödvändigt arbete för rengöring och desinfektion ävensom för djurets avlivande och kadavrets eller annat föremåls förstöring samt kostnaderna för medel och förnödenheter, som använts för nämnda arbeten. I fråga om sjukdomar, om vilka jord- och skogsbruksministeriets veterinärvadning så beslutat, bestrides kostnaderna dock helt eller delvis av djurets ägare.

17 §

För djur, vilket enligt förordnande av myndighet skall avlivas eller vilket dött till följd av åtgärd, som vidtagits på förordnande av myndighet, har ägaren av djuret rätt att utfå ersättning av statens medel. Ersättning kan utges även då djur dött i sjukdom, på grund av vilken övriga djur i samma besättning eller djurenhet skall avlivas på förordnande av myndighet. Ersättning kan likaså utgå för djur som på anhållan av ägaren har avlivats i syfte att utrota i 3 § 2 mom. avsedd sjukdom.

18 §

Ägaren har rätt till ersättning av statens medel för sådan annan än i 17 § nämnd egendom, som på myndighets förordnande till följd av farlig djursjukdom eller djursjukdom som med

lätthet sprider sig har tagits som prov för undersökningar, förstörts eller behandlats så att den skadats eller fördärvats.

19 §

I de fall som avses i 17 och 18 §§ skall ersättning för djur och egendom betalas till fullt belopp enligt gängse värde. Har ett djur inte avlivats på förordnande av en myndighet utan på anhållan av ägaren, betalas dock i ersättning högst tre fjärdedelar av det gängse värdet minskat med slaktvärdet eller det återstående bruksvärdet. (21.8.1992/809)

Djurs gängse värde anses vara det värde som djuret skulle ha haft utan den sjukdom som ledde till döden eller avlivandet.

Kan djur eller annan egendom i sin helhet eller delvis utnyttjas, avdrages egendomens återstående bruksvärde från det belopp som skall ersättas. Ersättning utgår icke för djur eller annan egendom, vars värde är ringa, såframt icke särskilt vägande skäl föreligger för dess erläggande. Ersättning utgår icke för djur i naturtillstånd.

20 §

Förhindras eller försvåras bedrivandet av boskapsskötsel, fiskodling, biodling eller annan djurhållning på grund av föreskrifter som utfärdats eller åtgärder som vidtagits med stöd av denna lag, kan därav föranledd ekonomisk förlust, som avsevärt försvårar djurägarens utkomst, ersättas av statens medel.

21 §

Ansökan om ersättningar enligt denna lag skall göras hos jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning, som beslutar om beviljande av dem. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som berättigar till ersättning enligt denna lag har vidtagits. (21.8.1992/809)

Rätt till ovan i denna lag avsedda ersättningar går helt eller delvis förlorad, om den som eljest är berättigad till ersättning icke har iakttagit denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller föreskrifter eller om han vid anskaffandet av djur eller annan egendom hade eller, med beaktande av omständigheterna, borde ha haft kännedom om att djuret lider av en i denna lag avsedd sjukdom eller att egendomen är behäftad med smitta.

Ersättning utgår icke, om djur, som har införts till landet, har insjuknat i en i denna lag avsedd sjukdom innan sex månader förflutit från införseln och om det icke kan konstateras att djuret blivit smittat i Finland.

21 a § (21.8.1992/809)

Om sökandens rätt till ersättning är uppenbar, kan jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning betala förhandsersättning till sökanden.

Framgår det att den som är berättigad till ersättning har fått förhandsersättning till ett högre belopp än han har rätt till, är han skyldig att returnera det överbetalda beloppet inom en månad från det han fick kännedom om den slutliga ersättningen.

Om återkrav av överbetald förhandsersättning gäller lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

21 b § (21.8.1992/809)

Ersättningen skall återbetalas helt eller delvis, om mottagaren i samband med ansökan om ersättning har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter eller hemlighållit uppgifter och detta har påverkat beviljandet av ersättningen.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat att en sjukdom som avses i denna lag sprids till djur som ägs av någon annan, åläggs att helt eller delvis ersätta staten för kostnader och ersättningar som på grund av ovan nämnda sjukdom har betalats av statens medel med stöd av denna lag.

Om indrivning av kostnader och ersättningar gäller lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

Särskilda stadganden.

22 §

Genom förordning stadgas vid behov till vilka delar avvikelser från stadgandena i denna lag får göras vid bekämpandet och förebyggandet av djursjukdomar inom försvarsmakten.

23 §

Den som bryter mot denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller föreskrifter skall, såvida strängare straff härför icke är stadgat annorstädes i lag, för *överträdelse av stadgandena i lagen om djursjukdomar* dömas till böter eller till fängelse i högst ett år.

24 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

25 §

Denna lag träder i kraft den 1 september 1980.

Genom denna lag upphäves lagen den 21 augusti 1937 om djursjukdomar (302/37) jämte däri senare företagna ändringar. Förordningen den 24 oktober 1975 om förhindrande av djursjukdomars spridning i samband med import (884/75), vilken givits med stöd av den nu upphävda lagen, förblir dock i kraft.

Ikraftträdelsestadganden:

21.8.1992/809 :

Denna lag träder i kraft den 1 november 1992.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

RP 36/92, JsUB 6/92

3.6.1994/424 :

Denna lag träder i kraft den 15 juni 1994.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

RP 51/94, JsUB 7/94

20.12.1996/1193 :

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

RP 187/1996, JsUB 17/1996, RSv 208/1996, Rådets direktiv 90/675/EEG; EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 1, rådets direktiv 91/496/EEG; EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56, rådets direktiv 85/73/EEG; EGT nr L 32, 5.2.1985, s. 14, rådets direktiv 93/118/EEG; EGT nr L 340, 31.12.1993, s. 15, rådets direktiv 94/64/EG; EGT nr L 368, 31.12.1994, s. 8, rådets direktiv 95/24/EG; EGT nr L 243, 11.10.1995, s. 14, rådets direktiv 95/52/EG; EGT nr L 265, 8.11.1995, s. 16, rådets direktiv 96/43/EG; EGT nr L 162, 1.7.1996, s. 30

30.5.1997/491 :

Denna lag träder i kraft den 16 juni 1997.

RP 23/1997, JsUB 3/1997, RSv 53/1997

21.11.1997/1000 :

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1998.

RP 124/1997, ShUB 15/1997, RSv 129/1997

5.6.1998/398 :

Denna lag träder i kraft den 15 juni 1998.

RP 5/1998, JsUB 4/1998, RSv 31/1998, Rådets direktiv 70/524/EEG; EGT nr L 270, 14.12.1970, s. 1, 73/103/EEG; EGT nr L 124, 10.5.1973, s. 17, 75/296/EEG; EGT nr L 124, 15.5.1975, s. 29, 84/587/EEG; EGT nr L 319, 8.12.1984, s. 13, 96/51/EG; EGT nr L 235, 17.9.1996, s. 39, 87/153/EEG; EGT nr L 64, 7.3.1987, s. 19, 93/113/EG; EGT nr L 334, 31.12.1993, s. 17, 97/40/EG; EGT nr L 180, 9.7.1997, s. 21, 70/373/EEG; EGT nr L 170, 3.8.1970, s. 2, 72/275/EEG; EGT nr L 171, 29.7.1972, s. 39, 74/63/EEG; EGT nr L 38, 11.2.1974, s. 31, 80/502/EEG; EGT nr L 124, 20.5.1980, s.17, 86/354/EEG, EGT nr L 212, 2.8.1986, s. 27, 87/519/EEG; EGT nr L 304, 27.10.1987, s. 38, 91/132/EEG; EGT nr L 66, 13.3.1991, s. 16, 92/88/EEG; EGT nr L 321, 6.11.1992, s. 24, 96/25/EG; EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 35, 79/373/EEG; EGT nr L 86, 6.4.1979, s. 30, 90/44/EEG; EGT nr L 27, 31.1.1990, s. 35, 91/681/EEG; EGT nr L 376, 31.12.1991, s. 20, 95/69/EG; EGT nr L 332, 30.12.1995, s. 15, 96/24/EG; EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 33, 82/471/EEG; EGT nr L 213, 21.7.1982, s. 8, 83/228/EEG; EGT nr L 126, 13.5.1983, s. 23, 93/74/EEG; EGT nr L 237, 22.9.1993, s. 23, 95/53/EG; EGT nr L 265, 8.11.1995, s. 17, 95/69/EG; EGT nr L 332,

30.12.1995, s. 15, 90/167/EEG; EGT nr L 92, 7.4.1990, s. 42, 90/425/EEG; EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29, 90/667/EEG; EGT nr L 363, 27.12.1990, s. 51, 92/118/EEG; EGT nr L 62, 15.3.1993, s.49.

16.7.1999/804 :

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

De importkrav som föreskrivs genom beslut av jord- och skogsbruksministeriet med stöd av lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) innan denna lag träder i kraft skall alltjämt iakttas.

RP 10/1999, JsUB 2/1999, RSv 9/1999, Gemensamma EES-kommitens beslut Nr 69/98, EGT nr L 158, 24.6.1999, s. 1

5.11.1999/1000 :

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 49/1999, JsUB 4/1999, RSv 53/1999